

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НОВОМ САДУ
СЕКРЕТАРИЈАТ

Примљено:	18. 02. 2026	
Орг. јед.	Број	Прилог
02-45	45	

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
НОВИ САД, 18. 2. 2026.
БРОЈ:

САВЕТУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У НОВОМ САДУ

ПРЕДМЕТ: Предлог тачке дневног реда за разматрање на седници Савета ФФУНС

Поштовани председниче Савета,

Користећи своје право, на основу члана 11 Пословника о раду Савета ФФУНС, подносим предлог да се као тачка дневног реда на следећој седници Савета уврсти Предлог за разрешење декана ФФУНС, који је 13. јануара 2026. упутила група чланова Наставно-научног већа ФФУНС.

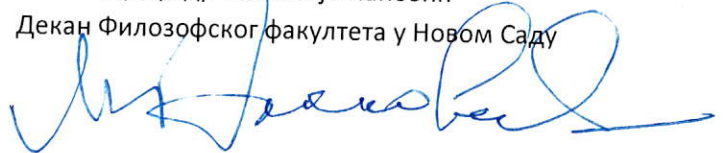
С обзиром на то да је Предлог за разрешење декана правно неоснован и чињенично неутемељен, о чему је изнета аргументација у Образложењу о неоснованости Предлога за разрешење декана ФФУНС, ова иницијатива није уврштена у дневни ред Наставно-научног већа. Сматрам да као председник Већа имам обавезу да Наставно-научном већу на одлучивање доставим материјал у којем су дати релевантни подаци чија је чињеничност неупитна, што није случај са Предлогом за разрешење. Одлуку сам поткрепио Образложењем које је достављено и члановима Наставно-научног већа ФФУНС, као и Савету. Ова одлука је тим оправданија ако се има у виду да је на октобарској седници Већа иницијатива за разрешење декана одбијена приликом усвајања дневног реда, а да се у самом Предлогу за разрешење подносиоци у највећем делу баве управо догађајима закључно са септембром 2025. С друге стране, како су неки потписници Предлога непосредно учествовали у протесту 21. јануара 2026, када је проглашена поновна блокада Факултета, сматрам да као судионици и заинтересована страна не могу бити објективни у сагледавању стварног чињеничног стања у догађајима између 20. новембра 2025. до данас, те стога и не могу доносити одлуке од општег интереса за Факултет. Стога молим Савет, као једино тело овлашћено да одлучује о разрешењу декана, уврсти Предлог за разрешење у дневни ред, о којем ће донети одлуку или мишљење о правној и чињеничној основаности (члан 15 Пословника).

Такође, у складу са чланом 28 Пословника, а због осетљивости прилога који су достављени уз Предлог и Образложење, предлажем да са дела седнице на којој ће се разматрати ова тачка дневног реда буде искључена јавност.

Уз ову иницијативу достављам Предлог за разрешење и Образложење о неоснованости Предлога за разрешење декана ФФУНС.

Срдачан поздрав,

Проф. др Миливој Алановић
Декан Филозофског факултета у Новом Саду

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДЕКАНАТ

Примљено: 18. 02. 2026		
Орг. јед.	Број	Прилог
02-45	46	

Образложење о неоснованости предлога да се покрене разрешење декана ФФУНС

Поводом Предлога за разрешење проф. др Миливоја Алановића са места декана Филозофског факултета у Новом Саду (у даљем тексту Предлог за разрешење), запримљеног 13. 02. 2026. године под деловодним бројем 02-33/96, следи образложење о неоснованости Предлога за разрешење услед: 1) нетачних навода и пристрасних тумачења догађаја на основу којих се образлаже Предлог за разрешење, 2) тенденциозног представљања околности рада декана и пословања Факултета, а у циљу стварања лажне представе о незаконитости поступања декана, и 3) тенденциозног занемаривања навођења личног учешћа потписника Предлога за разрешење у опструисању рада Факултета, те кршењу низа законских и статутарних одредби.

Предлог за разрешење је у својој основи незаконит, јер не садржи јасно утврђене чињенице и доказе који би поткрепили наводе против декана. Подносиоци нису успели да конкретизују основ оптужби и доставе релевантне доказе, тако да се Предлог темељи на неоснованим оптужбама, манипулативном поступању и злоупотреби процедура.

1. Рад Факултета у условима блокаде

Филозофски факултет у Новом Саду (ФФУНС) блокиран је, без претходне најаве или обавештења о студентским захтевима, 2. децембра 2024. године од стране мање групе студената, активиста и чланова политичких странака, чије деловање није представљало став свих студената Факултета, уз захтев да се моментално обуставе све активности и да сви студенти и запослени напусте зграду. Већ сутрадан, пословодство ФФУНС отпочело је разговоре са студентима који су блокирали ФФУНС, с циљем да се постигне договор о раду административно-техничког особља, јер су првобитни захтеви студената који су блокирали Факултет били да Служба рачуноводства ради једном месечно, а да се сви студентски захтеви упућени Студентској служби обрађују искључиво коришћењем онлајн сервиса. Предлог да се омогући редован рад свих служби по угледу на блокаду већине факултета Универзитета у Београду одбијен је на четвртном пленуму студената у блокади, иако је Деканат још 6. 12. 2024. године саопштењем подржао студентске захтеве ([линк 1](#))¹. Већ у том периоду, постале су очигледне две битне чињенице. Прво, студенти у блокади су показали базично неразумевање начина функционисања служби Факултета, као и обавеза и права које продекан за финансијско-организационе послове има у складу са чланом 62 Статута ФФУНС (Прилог 1), и друго, блокаде факултета су од самог почетка служиле као средство реализације циљева различитих политичких партија (нпр. присуство градског одборника ПСГ Младена Цвјетића прекидању научне конференције и почетку блокаде Факултета 2. децембра), као и грађанских иницијатива чији је циљ промена друштвено-политичког система у Србији. Још пре одржавања првог састанка Деканског колегијума 10. 12. 2024, чланови иницијативе ПроГлас су, посредовањем једне од потписница Предлога за разрешење проф. Љиљане Михаић, успоставили сарадњу са организаторима блокаде ФФУНС у жељи да "ово успе" (Прилог 2), а два дана касније и званично разговарали са студентима који су блокирали зграду ФФУНС ([линк 2](#)).

¹ Линкови до веб-страница реферисаних у тексту доступне су на страници <https://dekanat.ff.uns.ac.rs/obrazlozenje260218>. Странице се може приступити скенирањем QR кода који се налази на крају текста Образложења.

Истичемо да је током блокаде Факултета група студената и појединих наставника, међу којима и неке од потписница Предлога за разрешење, без правног основа и без овлашћења надлежних органа, у дужем временском периоду водила неовлашћену и незакониту евиденцију о уласку и изласку наставника и запослених из зграде Факултета (бележење времена уласка, боравка и изласка), чиме су прекршени члан 5, став 2, и члан 12, став 1 Закона о заштити података о личности. Наведено поступање је недопустиво, супротно важећим прописима и представља повреду права личности, кршење прописа којима се уређује заштита података о личности, као и основних права које гарантује Устав Републике Србије. Одређени наставници и студенти су, приликом дежурства на улазним вратима, без правног основа и без формалног овлашћења надлежних органа, неовлашћено тражили лична документа и вршили контролу приступа објекту, чиме су самовољно преузели надлежности које им не припадају. Овакво поступање представља тешку повреду радних обавеза, нарушавање институционалног поретка и правног режима функционисања установе, те основ за покретање одговарајућих дисциплинских поступака у складу са важећим прописима.

Током трајања блокаде прављене су тзв. „црне листе“ наставника и студената, на основу којих је, од стране неовлашћених лица и без икаквог правног основа, противправно ограничаван или у потпуности онемогућаван приступ просторијама Факултета. Овакво поступање представља грубо кршење основних права и слобода, као и нарушавање правног поретка и надлежности институције. Истовремено, ниједан од наставника који су подржавали наведене активности није предузео радње у циљу спречавања незаконитог поступања. Напротив, поједине потписнице Предлога за разрешење су у истим активностима директно учествовале, чиме су преузеле одговорност за последице таквог деловања у складу са важећим прописима.

Када је реч о извођењу наставе, по проглашењу блокаде Факултета из Деканата је послато обавештење о преласку на рад на даљину, при чему је већ 3. децембра појашњено да се ова препорука односи на случајеве где је могуће организовати овакав вид наставе, док је шефовима одсека предочено да воде евиденцију о (не)одржавању наставе, како би се након престанка блокаде могао направити план надокнаде пропуштених часова. При томе, препорука Деканата није иницијално окарактерисана као нелегитимна јер је значајан број наставника приступио планирању даљег одржавања наставе у онлајн режиму. На пример, истога дана, проф. др Љиљана Мишић, шефица Одсека за психологију и једна од потписница Предлога за разрешење, покренула је електронску седницу Одсека на којој је, у складу са препоруком декана, усвојен предлог да се од 9. 12. 2024. настава одржава у онлајн формату (Прилог 3). Реагујући на новонастале околности, пословодство Факултета је упутило Министарству просвете питање о могућностима примене алтернативних модела рада, о чему је Министарство тек 31. 1. 2025. послало одговор (број 612-00-00107/2025-06), у којем се каже да **“Министарство просвете подржава напоре управе Филозофског факултета Универзитета у Новом Саду да пронађе иновативне моделе извођења наставе, односно модалитете рада наставника/сарадника са студентима у условима немогућности несметаног одвијања наставног процеса изазваним студентском блокадом Факултета”**.

Треба напоменути да је почев од фебруара месеца 2025. године Министарство просвете у више наврата обавештавало високошколске установе у Србији да имају законску обавезу да организују све облике наставе за све студенте (Закон о високом образовању, члан 96), док о појединачним правима, дужностима и одговорностима запослених на високошколској установи одлучује орган пословођења, односно декан (члан 89). Осим тога, у Закону о раду стоји да је дужност послодавца да запосленом обезбеди обављање послова утврђених уговором о раду (члан 16), а да је запослени дужан да савесно и одговорно обавља послове на којима ради (члан 15). У супротном, неоправдано одбијање извршавања послова или налога послодавца један је од услова за отказ уговора о раду (члан 179).

Ако се све наведено има у виду, нарочито у контексту каснијег тумачења Министарства просвете и Националног тела за акредитацију да одвијање наставе на даљину није у колизији са

добијеном акредитацијом високошколских установа (позивањем на мишљења донета у време пандемије и непосредно након ње), онда се ни препорука пословодства Факултета о преласку на онлајн модел рада, у случају да такве могућности постоје, не може посматрати као кршење Закона о високом образовању, нарочито у околностима када је такав модел рада у условима блокаде зграде Факултета био једини могући. Штавише, лицемерно је тврдити да поступак пословодства у датим околностима није у складу са законом, док се у исто време подржава и подстиче блокада рада Факултета. Противзаконит карактер активног иницирања и спровођења блокаде Факултета не захтева посебно образложење.

Међутим, да су се током блокаде зграде Факултета, али и по њеном престанку, у многим случајевима наставници овим видом рада користили, уз сагласност пословодства или без ње, показују само неки примери, уз друге проблематичне поступке:

1. Проф. др Љиљана Михић већ 8. 12. 2024. иницира одржавање испита, тачније одбрану нацрта докторске дисертације за две кандидаткиње, наводећи као аргумент да наставници не треба да буду "kolateralna šteta neobavestivosti njihovih studenata kako institucija kao što je fakultete funkcionise". Крајем јануара 2025. године, проф. Михић је у директном разговору са студентима у блокади договорила одбрану нацрта у згради Факултета само за једну (своју) кандидаткињу од две које су претходно одбраниле нацрт онлајн, предлажући да се оцена заведе ретроактивно, у јануарском испитном року који је истекао (Прилог 4).
2. Неки одсеци су се још у првој недељи по проглашењу блокаде изјаснили о прекиду наставног рада (обустави наставе), упркос чињеници да је такав поступак противан Статуту Факултета и Пословнику о раду одсека, јер је одлука те врсте у искључивој надлежности Наставно-научног већа Факултета, која је донета тек 15. децембра 2025. (Прилог 5).
3. Иницијатива за разрешење ректора Универзитета у Новом Саду, крајем децембра 2024. и почетком јануара 2025, најпре је покренута на електронским седницама одсека, што нема никакво правно утемељење у Статуту или Пословнику о раду одсека.
4. Део шефова одсека ставио је на гласање иницијативу за смену декана путем електронских седница одсека, иако такво поступање није у њиховој надлежности нити има законски основ. Наиме, поступак је покренут мимо прописаних институционалних процедура, уз коришћење унапред припремљеног текста иницијативе, што указује на организовану и циљану акцију опструкције рада Деканата.
5. Проф. др Наташа Милићевић, иако на боловању, била је главни говорник на протесту у холу Факултета 21. новембра, позивајући све запослене да прекину своје радне активности, док је седнице Одсека за англистику неретко организовала користећи платформу *Zoom*, а тајно гласање на њима спроводила преко сопствене апликације, што је супротно Статуту и Пословнику о раду одсека.
6. Проф. др Бојана Ковачевић Петровић, у својству шефа Одсека за италијанске и ибероамеричке студије, организовала је полагање пријемног испита из шпанског језика на Конференцијском превођењу уз онлајн учешће наставника испитивача, што је прекршај који доводи у питање регуларност целог конкурса, док је у време блокаде Факултета предавања држала у Колумбији, што је проблем у домену професионалне етике.
7. На неколико одсека, чијим радом руководе неке од потписница Предлога за разрешење, молбе да се покрену конкурси за неколико наставника и сарадника прекасно су упућене декану и Изборном већу Факултета, због чега су неки од наших запослених имали прекид у радном односу.

2. Компромитација и злоупотреба канала професионалне комуникације

У вези са замеркама које се тичу неадекватности комуникације, посебно у вези са увођењем двостепене комуникације услед великог броја неприкладних имејлова који су стизали запосленима преко мејлинг листа, потписнице Предлога за разрешење занемарују чињеницу да је компромитација овог канала комуникације започела слањем непримерених имејлова још у децембру 2024. године када је, након обавештења шефа Службе за финансијско-материјалне послове и продекана за финансијско-организационе послове о начину исплата јубиларних награда, уследило неколико порука у којима се продекан за финансијско-организационе послове проф. др Дејан Пајић директно вређа, клевета и представља као особа против које треба поднети прекршајне или кривичне пријаве. Поред увреда на рачун продекана, у одговорима се блокада Факултета представљала као “најлепша ситуација у историји факултета”, а зграда којој је већ у то време великом броју запослених онемогућен слободан приступ, као “динамично” место на коме се “свашта лепо дешава”, на коме се одигравају “прворазредне представе” и негује “дух заједништва”. Предлог за разрешење не садржи ниједан податак о томе да су поједине активности студената који су блокирали зграду (нпр. “блокадно-психолошке друштвене игре”, “paint & sip” или “beer pong”) представљале очигледан пример поткрепљивања дискриминаторног и дехуманизујућег поступања и односа према неистомишљеницима, као и неодговорног и неакадемског понашања и односа према институцији (Прилог 6). Посебно забрињава чињеница да су се оспоравала права и обавезе продекана за финансијско-организационе послове да, у складу са чланом 62 Статута, обавештава запослене о дешавањима на Факултету. Тако је, на пример, његов извештај о безбедносним ризицима по имовину Факултета и особа које су се налазиле у згради Факултета, а који су настали као последица учесталог насилног искључивања струје и прекидања напајања факултетских сервера, окарактерисан као извор нарушавања “менталног и физичког здравља” или “есеј о личном виђењу света” (Прилог 7).

Ограничавање и ускраћивање приступа згради, посебно члановима служби које су задужене за безбедност и хигијену, напослетку је резултирало и решењем Санитарне инспекције којим се налаже хитно реаговање због неадекватних хигијенских услова у згради, а о чему су запослени такође благовремено обавештени путем имејла и интернет-странице ФФУНС ([линк 3](#)). У вези са замерком везаном за наводно ограничавање приступа запосленима у периоду боравка полиције у згради Факултета, треба напоменути и то да је решењем Санитарне инспекције процењен први степен ризика, односно потенцијална опасност по здравље људи који бораве у њој у складу са чланом 25 Закона о јавном здрављу ([линк 4](#)). У овом и сличним саопштењима Деканата (нпр. [линк 5](#)), студенти у блокади су више пута позивани на отворен и конструктиван дијалог. Бројни примери узурпације канала за професионалну комуникацију од стране чланова колектива уследили су и у наредним месецима, у току којих су запослени позивани на потписивање различитих петиција, присуствовање протестима политичких активиста и слично, а мејлинг листа је злоупотребљавана и путем изношења нетачних или непроверених информација о дешавањима у згради Факултета (нпр. о нападу неименоване професорке на редарку). У најмању руку је лицемерно у Предлогу за разрешење називати законите поступке декана “симболом неслободе”, посебно од стране наставника који су активно подржавали блокаду Факултета и показивали неодговорност према матичној установи толеришући угрожавање безбедности имовине и лица, нарушавање хигијенских услова и дискриминаторно понашање према појединим члановима колектива, посебно према декану и продекану којима је улаз у зграду био најпре ограничен на два дана недељно, а потом и потпуно забрањен готово три месеца.

Позивање на члан 171 Статута у вези са (не)благовременим обавештавањем, неумесно је и лицемерно у ситуацији у којој су рад и редовно пословање Факултета готово у потпуности спречени, а члановима Деканата онемогућен долазак на радно место, о чему се потписнице Предлога за разрешење никада нису огласиле ни у својству шефова одсека ни у својству чланова

Наставно-научног већа, иако је очигледно да је на тај начин било директно опструирано функционисање Факултета. Осим тога, чак и наведени члан 171 Статута као сасвим равноправну могућност комуникације са запосленима предвиђа информисање путем интернет-странице Факултета. У вези са тим, обавештења која су декан и продекан за финансијско-организационе послове слали или прослеђивали запосленима путем имејла наилазила су на осуду, нове провокације и непримерено дискредитовање легитимних представника пословодства, посебно у ситуацијама када су та обавештења имала за циљ да укажу на пристрасно информисање запослених путем средстава јавног информисања или да демантују неистините објаве којима је грубо нарушаван углед Факултета (Прилог 8).

Неоправдано је оспоравање легитимности седнице Наставно-научног већа одржане електронским путем од 12. до 14. 9. 2025. године, изношењем непоткрепљених тврдњи да апликација *eСеднице* не омогућава тајно гласање. Нејасно је на које “правило о доказивању терета” се позивају потписнице Предлога за разрешење, с обзиром на то да Закон о парничном поступку у овој ситуацији није примењив, као и да се Закон о општем управном поступку не примењује на извођење доказа којима се чињенице чине вероватним. Додатно, апликација *eСеднице* користи се од 2019. године у складу са важећим актима Факултета, при чему сама апликација и коришћење исте од њеног увођења у рад Факултета ни једном нису били доведени у питање. Коришћењем ове апликације у периоду физичке блокаде зграде омогућено је барем минимално функционисање одсека и тела Факултета. Оспоравањем легитимности једне седнице, а посредно и саме апликације, потписнице Предлога за разрешење практично оспоравају и легитимност свих седница одсека и Наставно-научног већа које су овим путем одржане у току вишемесечне блокаде, укључујући и оне на којима се гласало о прихватању одлука и захтева пленума или предлога за разрешење ректора Универзитета у Новом Саду. Штавише, кључни аргумент који су потписнице искористиле као основ за притужбу на легитимност 11. Седнице ННВ јесте опција да чланови ННВ могу да виде резултате гласања непосредно након гласања. Аргумент је у најмању руку тенденциозан, имајући у виду да је ово уобичајена процедура гласања на електронским седницама ФФУНС већ годинама, као и да је доц. Мина Ђикановић, једна од потписница Предлога за разрешење, у медијима јавно коментарисала не само ток гласања на седници ННВ, већ је сугерисала и његов исход пре формалног закључења седнице, прихватајући на тај начин валидност одлука које су у том моменту очигледно биле повољне за даљу реализацију формалних, али и оних мање видљивих циљева блокаде факултета (линк 6). На крају, имејл који је продекан Пајић упутио лицу које, по сопственој тврдњи (Прилог 9), има приступ базама и хостинг серверима Филозофског факултета које (наводно) одржава, оцењен је у Предлогу за разрешење као “циничан и оштар”, без осврта на одговорност тог лица у обезбеђивању сигурности података који се налазе на серверима, као и потенцијалну одговорност за безбедносне пропусте који су омогућили тежак хакерски напад на факултетске сервере извршен 19. 9. 2025. године са циљем да се компромитује и/или обрише база података о електронским седницама. Треба нагласити да се напад десило само неколико дана након закључивања седнице Наставно-научног већа чија се легитимност оспорава у Предлогу за разрешење.

3. Дијалог са студентима у блокади

Тврдње да је пословодство Факултета избегавало комуникацију са студентима у блокади не одговарају чињеничном стању. Процес избора новог декана Факултета био је опструисан још у марту 2024. године. Пословодство је од почетка блокаде изразило подршку иницијалним студентским захтевима, али није било у могућности да подржи блокаду као облик протеста, што је утицало на динамику комуникације са студентима.

У каквој атмосфери се нашло пословодство Факултета најбоље показује Колегијум одржан 10. 12. 2024, где је усвојен ултимативни захтев студената о ограниченом раду

административног и техничког особља, што је касније потврђено и на седницама одсека и на седници Наставно-научног већа, те је од 16. децембра 2024. и званично прекинуто одвијање наставе на Факултету. Студенти су од тада, сопственом одлуком, комуницирали са пословодством претежно преко секретара Факултета или шефова служби. Захтеви или обавештења упућена Деканату у првој фази блокаде били су спорадични и у складу са експлицитном изјавом студената из неформалне организације СТАВ на поменутом Колегијуму да декан више није надлежан као орган пословођења Факултета.

Нетачно је да је да су пресудну улогу у ублажавању потпуне блокаде имали чланови Колегијума јер је дана 9. 12. 2024. одржан четврти састанак са представницима студената у блокади који, по први пут, нису водили чланови СТАВ-а, о чему су сви запослени обавештени слањем записника са састанка (Прилог 10). На том састанку је указано на неопходност провере безбедности зграде, предложен је модалитет рада служби који није усвојен ни након састанка Колегијума. Студенти у блокади су тада упознати и са потенцијалним ризицима од преузимања зграде Факултета, али је њихов адвокатски тим сугерисао да не треба да потпишу Изјаву о одрицању од одговорности (Прилог 10). Осим тога, након што су чланови СТАВ-а, претпоставља се одлуком пленума студената у блокади, изузети из даљих преговора са пословодством факултета, уследило је и ограђивање студената у блокади од њихових наступа и активности, тако да су сви студенти који су чинили преговарачки тим на прва три састанка са члановима Деканата доспели на тзв. "црну листу" (Прилог 11). Такође треба напоменути да се на Колегијуму одржаном 10. 12. 2024. године проф. Љ. Михаић самоиницијативно предложила формирање алтернативног тима за преговоре са студентима у блокади, најпре као представник Одсека за психологију, а касније, испоставиће се, и као неформални представник Наставно-научног већа и групе шефова одсека у преговорима са студентима у блокади.

С обзиром на одлуку студената у блокади да не комуницирају са члановима Деканата, већ само са појединим професорима и шефовима служби, први састанак декана са запосленима и студентима организован је тек 25. априла 2025, што је дало наговештај о бољој комуникацији са студентима у блокади. Молба декана да сви запослени имају слободан приступ згради тога дана није прихваћена. Већ 8. маја декан је упутио студентима предлог да се са њима одржи састанак, на којем би се разговарало о пријемном испиту и другим питањима функционисања Факултета. Састанак је одржан у холу Факултета 19. маја 2025. године. Следећи састанак са запосленима, на који су били позвани и студенти у блокади, одржан је 23. маја са темом плана надокнаде наставе. Приликом упућивања предлога за одржавање последњег састанка, од стране декана поново је упућена молба студентима у блокади да се укину "црне листе" (списак запослених и студената којима је забрањен улазак на Факултет), на шта је стигао негативан одговор. Почетком јуна су одржана два састанка (2. и 4. јуна), на којима су разматрани модалитети надокнаде наставе. Међутим, већ крајем дана тог 4. јуна, на адресу Деканата је стигло обавештење (оригинално наведено у наставку) да је било какво одржавање онлајн наставе за студенте у блокади неприхватљиво.

Одлуком на Пленуму одржаном вечерас, среда 04.06. у 18ч, обавештавамо Вас да студенти у блокади наше високошколске установе нису сагласни са одржавањем ниједног типа онлајн наставе.

Студенти у блокади разумеју Вашу позицију и притиске које трпите од стране управе и Министарства, с тим у вези Ваш фокус треба бити усмерен на ту страну.

Студенти чврсто стоје иза ове одлуке, на коју смо Вас подсећали и на претходним заједничким састанцима.

Након седнице Наставно-научног већа која је одржана 8. јуна, студенти у блокади су послали обавештење да је члановима Деканата одређена тотална блокада, која никада није

опозвана. Последњи састанак са студентима у блокади и запосленима, на иницијативу студената у блокади, одржан је 23. јула, а тема тог састанка су били услови уписа и статус мировања.

Следеће обраћање декана студентима у блокади је било 4. августа, у којем је апеловано на студенте да уваже чињенице и околност да се испити из организационих разлога не могу извести и одржавати ван зграде Факултета. Студенти су одбацили апел и обавестили Деканат да неће опструисати одржавање испита ван зграде, али да је њихова одлука да је Факултет блокиран и да ће блокиран и остати.

[...] Што се тиче места одржавања испита морамо, са друге стране, да останемо чврсто при нашим претходно донесеним одлукама. **Филозофски факултет у Новом Саду је блокиран и блокиран ће и остати.** Верујемо да је блокада зграде тренутно један од најефикаснијих видова отпора на све већу репресију режима, и сумњамо да би безбедност појединих студената била угрожена без блокаде факултета. Уосталом, студенти нашег факултета месецима бивају привођени, притварани, нападани (и физички, и вербално), развлачени по режимским медијима и слично.

[...] Више пута сте нас уверили да је све што је учињено у последња два месеца сасвим легитимно и легално: асинхрона настава, хибридни модел, турбо добијене дозволе за онлајн рад када студијски програми нису за то акредитовани, додавање објеката у дозволу за рад Факултета. Према дописима НАТ-а, чак и одржавање испита ван зграде факултета је у потпуности законито. Оно што захтевамо сада од Вас је да будете доследни у праћењу упутства Министарства и да организујете испите ван зграде факултета. Оспоравање легитимности испита ван зграде оспорава и легитимност свих других одлука које произлазе из упутства Министарства и НАТ-а.

Порука сличне садржине прослеђена је студентима у блокади и 11. августа, уочи пленума на којем је требало донети одлуку о одржавању испита. Уместо одговора, на адресе чланова Савета и Наставно-научног већа, 13. августа стигла су три документа, у којима се тражи институционализација пленума и студентског референдума, као и нов образац за коришћење факултетских просторија. На основу консултација са нашим правницима, закључено је да је већина предложених решења супротна Статуту ФФУНС и Закону о студентском организовању. Подсетник на поменуте захтеве од студената у блокади је стигао 25. августа.

Након уласка декана са групом запослених у зграду Факултета 26. августа 2025. у јутарњим сатима, нешто после 14 сати декан је студентима у блокади упутио позив за састанак. Одговор је стигао у 16.33, уз напомену да се очекује да се на исти декан изјасни до 17 сати. С обзиром на лош сигнал у згради, одговорено је у 17.08 часова. Предлог декана је био да студентски представници дођу у зграду Факултета на састанак и разговор, али да се истовремено од стране студената у блокади позову демонстранти на напуштање платоа испред зграде и да се прекину константни покушаји провале у зграду Факултета са стране Правног факултета. Предлог да студентски представници дођу на састанак и разговор је одбијен, а за остале молбе студенти у блокади су тврдили да немају никаквог утицаја на та дешавања. Последње обраћање декана студентима тога дана је било нешто после 18 сати, у којем је опет апеловано на дијалог и предложен је као могућност састанак у Ректорату. Одговор није стигао, али је зато у то време изведена провала у просторије Студентске службе ([линк 7](#)).

Већ сутрадан, у 9.51 часова, декан се обратио студентима и предложио да имејлом доставе своје захтеве, али је јасно назначено да је услов да се испити одржавају у згради. Тога дана је пленум одржан у 12 сати, а одговор на тај предлог је стигао у 14.28 часова. Први наведен услов у одговору студената у блокади је био моменталан изласак полиције из зграде. У 14.55 одговорено је студентима речима да је ово добар корак ка изласку из ове ситуације и да ће ускоро добити званичан одговор. У 15.04 часова члановима Колегијума је прослеђен предлог студената у блокади. У 17.55 студенти су поновили захтев да полиција напусти зграду Факултета до 22 сата, а да се до поноћи студенти врате у њу. Студенти су нас обавестили да ће тек након

повлачења полиције позвати грађане да се повуку, чиме су јасно ставили до знања да имају утицаја на развој ситуације испред зграде. Захтев декана је био да се разговара о питањима која су студенти у блокади навели у својим захтевима без икаквог претходног условљавања и без притиска који су вршили демонстранти, с једне стране, и студенти који су покушавали да провале у зграду са Правног факултета, с друге. Што се тиче присуства полиције, једнодушан став свих присутних запослених је био да би, у тренутку када се на силу настоји ући у зграду са Правног факултета и када је неколико стотина демонстраната испред зграде, повлачење полиције неминовно угрозило и безбедност присутних и имовину Факултета. Те вечери су кренули први немири испред улаза у Факултет, док су се они од 5. септембра завршили озбиљним инцидентима, сукобима између полиције и демонстраната и доношењем значајне материјалне штете згради Факултета. Деканат је о тим дешавањима издао званично саопштење ([линк 8](#)). Разговори са студентима су настављени 6. септембра, у које су били укључени чланови Колегијума.

Цела наведена хронологија састанака са студентима у блокади и преписка која је са њима вођена неколико месеци показује да је пословодство Факултета искрено настојало да са пуно стрпљења и уз уважавање потреба и запослених и студената дође до решења које ће омогућити наставак студентских активности у згради Факултета, а које ће истовремено омогућити враћање Факултета у законске оквире у погледу његовог рада. Међутим, блокада Деканата, одређена 8. јуна и никада опозвана, указује да одлука Наставно-научног већа о почетку надокнаде наставе није схваћена као основа за договор о организацији наставе, већ као повод за продубљивање конфликта са пословодством.

Треба посебно истаћи да потписници иницијативе за разрешење декана нису ни словом ни речју изразили неслагање са одлуком пленума о блокади Деканата, нити са третманом својих колега. Законом и Статутом утврђена обавеза чланова Наставно-научног већа подразумева старање о уредном функционисању Факултета. У том контексту, релевантно је да нико од потписника иницијативе није јавно предложио мере за излазак из блокаде, упркос последицама попут одржавања пријемног испита изван зграде Факултета и смањења уписа за 20%. Овде је умесно поставити питање одговорности чланова Наставно-научног већа за стање у којем се нашао Факултет, не само оних који су, најблаже речено, са симпатијама гледали на блокаде, већ и оних који се ни о једном питању јавно нису изјашњавали.

Комуникација са студентима у блокади је вођена и у околностима, није претерано рећи, опсаде зграде, али пословодство није могло пристати на ултиматум. Након што је 1. септембра објављен позив на велики протест 5. септембра, било је очигледно да ће се тога дана разрешити питање опстанка Факултета и даљих блокада на њему, јер је сва даља комуникација утихнула, све до 6. септембра.

Ипак, питање које до данас остаје неразјашњено јесте зашто је пленум у два наврата у првој недељи септембра протекле године поништавао изгласане одлуке о прихватању одржавања испита у згради Факултета. Према наводима на друштвеним мрежама, то је учињено јер је декан преко “својих” студената утицао на овакав исход гласања. Чак и да је тако било, и на овај начин донета одлука би била сасвим у складу са правилима рада пленума. Али је проблем нешто друго, много опасније. Према нашим сазнањима, одлука да се поништи гласање дошла је “споља”, што је код неких чланова пленума изазвало револт, а за нас остале оставило отворено питање о томе ко заиста управља радом пленума и ко формулише његове одлуке. О томе се може само нагађати, барем за сада, али неке индиције говоре да траг води до оних који су све време студенте “безрезервно подржавали”.

Коначно, у згради је на спавању затечено 9 студената тог 26. августа, док је на састанку са члановима Колегијума почетком септембра било њих тридесетак. С друге стране, прве испитне недеље од 8. септембра испите је пријавило више од 1.500 студената, што недвосмислено даје за право свима који заступају став да рад Факултета нема алтернативу, јер

управо то од нас очекују наши студенти, сви студенти. Још сликовитије говори податак да је за јануарски испитни рок 2026. године пристигло више од 8.370 испитних пријава од преко 2.720 студената, упркос покушају блокаде 21. јануара. Сваки даљи коментар је сувишан.

На крају, у контексту очигледног пада броја студената који су континуирано боравили у згради и непосредно били укључени у активности блокирања Факултета, треба поменути и несумњиви психички и физички стрес који су ти студенти доживљавали у периоду од осам месеци. Стање просторија и поруке које су затечене приликом уласка запослених у зграду Факултета, указивале су на очигледан пад мотивације, али и на психичку и физичку исцрпљеност студената у блокади (нпр. извештаји лекара). Стога је оправдано поставити питање улоге тзв. Тима за подршку студентима у блокади који је формиран још у децембру 2024. године и за чије активности је била одговорна проф. Љ. Михаић заједно са четири студенткиње основних и мастер студија психологије. Иако је Тим формиран уз сагласност декана, уз уверавање да ће са студентима радити стручне особе и психотерапеути различитих оријентација, потпуно је непознато са каквим су се потешкоћама сусретали студенти и како су и да ли су те потешкоће превазишли јер Тим о свом деловању није извештавао пословодство Факултета. Из кратког упутства за вођење група подршке може се закључити само то да су се студенти заиста суочавали са озбиљним психичким и физичким изазовима и да је основна мисија Тима за подршку била да се студенти охрабре да остану активни у блокадама (Прилог 12).

4. Губитак кредибилитета “преговарача” или “посредника” у разговорима са студентима у блокади

У овој секцији ћемо пажњу скренути на негативне последице настале због настојања да се доношење одлука на Факултету са органа пословођења, чије надлежности регулише Статут ФФУНС, премести на неформална и параинституционална тела на Факултету, као што је то *Радна група за разговоре о модалитетима надокнаде наставе*.

Према Статуту ФФУНС, Декански колегијум (или надаље само Колегијум) јесте саветодавно тело декана, које не доноси никакве одлуке. Још од децембра 2024. године овај канал комуникације је коришћен да шефови одсека добијају важне информације о раду Факултета, као што је питање уписних квота, план мера за регуларан завршетак школске године, проблем истека уговора о раду, неформални састанци декана УНС, предлог за разрешење продекана, информације о садржају дописа Министарству просвете, обавештење о динамици исплате зарада, обавештење о одржавању седница Наставно-научног већа, дописи Министарства у вези са исплатом зарада, информације о плановима и одлукама пословодства, пријемним испитима, одлукама Сената и сл.

Још почетком априла, тачније 8. 4. 2025, на једном од онлајн колегијума декан је изнео идеју да би требало покренути разговоре са студентима о надокнади наставе. Од неких чланова Колегијума добијен је одговор да се студенти налазе у деликатној фази протеста и да није тренутак за то. Колико је проблем постајао све озбиљнији показују две ствари: прво, зараде наставном особљу су преполовљене, а нешто касније и додатно умањене на 12,5%, и друго, неке високошколске установе у Србији су већ биле обновили рад. Све ово је био више него јасан сигнал да се ова тема ускоро мора отворити и да се први кораци у том правцу ускоро морају направити. Комуникација са члановима Колегијума у онлајн формату је настављена 15. априла, а потом и 8. маја, када је први пут достављен Предлог плана надокнаде наставе у зимском и летњем семестру. Истог дана декан је чланове Колегијума обавестио да је, у складу са договором, студентима у блокади послао позив за састанак у Деканату. Друга верзија радног календара је достављена Колегијуму 21. маја 2025. године.

Након седнице Одсека за психологију (26. маја 2025.) проф. др Љиљана Михаић декану је пренела иницијативу да се формира радна група, састављена од представника студената у

блокади и представника свих одсека, у циљу проналажења оптималног модалитета надокнаде наставе. Предлог је прихваћен, уз подсећање да је декан још раније иницирао почетак дијалога са студентима у блокади, при чему је наглашено да се имају у виду циљеви ове групе – **модалитет надокнаде наставе**, а не предлог радног календара, што је у искључивој надлежности декана (члан 88 Статута ФФУНС). Декан је донео одлуку о формирању Радне групе за разговор о модалитетима надокнаде наставе, а 28. маја Колегијум је обавештен да ће радом групе координирати проф. Љиљана Михаић, при чему ће састанцима присуствовати декан или продекан Пајић. Након два састанка Радне групе, 2. и 4. јуна 2025, сачињен је Предлог одлуке о надокнади наставе, о којем су се најпре изјашњавали одсеци, а потом и Наставно-научно веће на електронској седници од 6. до 8. јуна. Предлог је усвојен, тако да је са надокнадом наставе започето 9. јуна. Колегијум на којем је разматрана надокнада испитних рокова и одржавање пријемних испита одржан је 17. јула. План надокнаде испитних рокова је усвојен на седници Наставно-научног већа 30. јула.

Међутим, ефикасност и сврсисходност Радне групе у наведеном периоду доведене су у питање самом чињеницом да руководилац Групе, проф. Љ. Михаић, није успела да као тему разговора са студентима у блокади уведе надокнаду наставе, већ само питања статуса мировања и безусловног уписа, да је и сама изјавила да шефови “немају ингеренције” да мењају одлуке пленума и/или студената у блокади, да је од почетка била свесна чињенице да студенти неће усвојити ниједан предлог везан за надокнаду наставе, као и да је састанке са студентима користила да би са њима разговарала о “студентском покрету и политичкој артикулацији”, што представља директно кршење члана 43 Закона о високом образовању (Прилог 13). Са друге стране, објективни проблем у разговорима са представницима студената у блокади представљала је чињеница да нико од њих није суштински био именован за вођење преговора, те да су на састанцима износили само лична мишљења која нису могла да послуже као основ за планирање даљих активности Деканата у намери да се успостави нормалан рад Факултета (Прилог 14). Додатно, значајан број чланова Радне групе из реда наставника отворено је подржавао даљи наставак блокаде или износио искључиво критике на рачун асинхроне наставе као јединог потенцијално обострано прихватљивог решења за покретање наставног процеса. У том смислу, оправдано је поставити питање аутентичне посвећености чланова Радне групе решавању питања покретања наставе и надокнаде испита, с обзиром на наводе у записнику са састанка Радне групе (Прилог 14), из кога је потпуно јасно: 1) да студенти у блокади нису спремни да прихвате било какав облик надокнаде наставе јер би то била “издаја блокаде”, 2) да се доношење одлуке намерно пролонгира у циљу “потребе да се очува блокада”, 3) да се евентуално одлучивање на Наставно-научном већу условљава (нереалним) захтевом за укидање спорне Уредбе, 4) да је “стравично” бавити се темом надокнаде наставе и “професорским и факултетским финансијама” уместо захтевима студената у блокади, и сл.

Осим свега наведеног, упитан је и принцип делегирања чланова Радне групе у смислу њихових овлашћења за доношење одлука у име већине наставника Факултета, односно чланова одсека који су их предложили. Као илустративан пример може да послужи гласање на седници Одсека за психологију на којој је за предлог надокнаде гласало 16 наставника, двоје је било уздржано, а 15 против. Шефица Одсека за психологију и координаторка Радне групе, проф. Љ. Михаић, донела је одлуку да представници Одсека у Наставно-научном већу буду уздржани (Прилог 15), чиме не само да је неадекватно пренет став чланова Одсека за психологију према надокнади наставе, већ је директно умањена вероватноћа усвајања предлога на Наставно-научном већу. Одговорност проф. Михаић лежи и у чињеници да је Радну групу представљала као учинковит модел комуникације са студентима и решавања горућих проблема, док је и сама била свесна да одлуке у потпуности зависе од пленума и појединих наставника којима је примарни интерес био да блокаде опстану. Тако се, на пример, из записника види да проф. Михаић, након вишенедељних преговора са студентима, нема директан контакт са доносиоцима одлука на пленумима јер моли за “директнију комуникацију како се не би губило време на разраду плана који ће пленум одбити” и инсистира на одлагању одлуке како би се артикулисао

пратећи документ на чије формулисање је, очигледно беспотребно, потрошено више од четири сата на састанку одржаном 2. јуна. На ове опаске проф. Михаић, поједини наставници су се надовезали предлозима да треба тражити померање почетка школске године, одлагање наредног састанка “јер је на овај дошло мало студената”, да студенти у блокади упуте допис члановима Наставно-научног већа и, напослетку, да “предлози Радне групе не обавезују студенте да на било шта пристану”. Потпуно је очигледно да је значајан број чланова Радне групе, а посебно наставника који нису њени чланови а присуствовали су састанку, имао намеру да одлуку о покретању наставе додатно пролонгира или у потпуности опструираше.

На предлог проф. Љ. Михаић да се одржи хитан састанак шефова одсека одржан је и онлајн састанак Колегијума 28. августа. У захтеву није експлицитно тражено да тај састанак буде у згради Факултета, тако да није јасно зашто су се поједини шефови одсека нешто пре почетка онлајн састанка окупили испред улаза у зграду Факултета, тим пре што се део шефова одсека у међувремену изјаснио да није у граду. Нешто касније, 5. септембра, проф. Љиљана Михаић је Колегијум обавестила да је декан сагласан да шефови одсека одрже састанак са студентима у блокади, који је одржан 6. септембра, о чему је достављен извештај. Већ 7. септембра прослеђени су захтеви студената у блокади, на које је декан у 8 тачака истог дана, нешто након 14 сати, дао одговор, који је потом прослеђен проследио свим запосленима.

Из наведене хронологије се види да и у најтежим околностима рада Факултета комуникација са шефовима одсека није прекидана, те да су у континуитету добијали све информације битне за функционисање установе. Овде не помињем обавештења која су прослеђивана са имејл адресе Деканата, без икаквог застоја или ограничења.

У том смислу су све оцене о нетранспарентности рада декана те сакривању битних информација за запослене и студенте у најмању руку малициозне. Свака иницијатива која је имала и најмањи изглед да се успостави боља комуникација са студентима у блокади није одбачена, али се у тим иницијативама увек провлачила једна порука: студенти немају поверења у декана и не желе с њим да разговарају. Опет ћу прећутати број тих студената са којима комуницирају њихови гласоговорници, али је овакав наратив његовим заговорницима послужио барем за две ствари, а то је да се законске ингеренције декану ускрате, а потом да се пренесу на неформалне и параинституционалне групе, све под плаштом покушаја да се успостави боља комуникација између “две” стране, од којих је једна неспремна за било какав дијалог (читај: декан), док друга (читај: студенти у блокади) заслужује безрезервну подршку, иако није вољна да прихвати ниједан став или коментар који има и најмањи призив критике или неслагања. О томе најбоље сведочи атмосфера на састанцима 2. и 4 јуна, те 23. јула 2025. Разуме се, и за исход и за ток тих састанака је једини кривац – декан.

Проблем није био само у ставу студената, већ и дела наставничког колектива, нарочито чланова Наставно-научног већа, од којих већина није јавно изразила мишљење да се блокада наставе не може настављати у недоглед и да је неопходно започети надокнаду пропуштених испитних рокова.

Овде треба још једном нагласити да сваки члан Наставно-научног већа има свој део одговорности за функционисање Факултета, али су се у том погледу ипак неки посебно истакли, нарочито они који су се јавно изјашњавали за дијалог, разумевање и компромис, док су са друге све радили како би се под константним притиском држао декан и тако стварали слику о кривцу или препреци за “благостање” на Факултету.

У том смислу је најилустративнији пример функционисања *Радне групе за модалитете надокнаде наставе*, из чијег је назива јасно шта спада у њен делокруг рада. Према томе, усвајањем Плана надокнаде наставе, 9. јуна 2025, смисао и потреба њеног даљег функционисања у овом облику је престала. Међутим, од проф. Љ. Михаић декан је тек 18. јула добио обавештење да је у име Радне групе почетком те недеље упућен позив студентима у блокади да се одржи састанак посвећен решавању питања статуса студената, иако је декан дан

раније најавио промену састава Групе и мандата рада. Овај гест је крајње неколегијалан и непрофесионалан, што иде у прилог тези да је постојећа Група не само преузела ингеренције о којима није постигнут договор, већ да је деловала потпуно самостално без намере да се декан обавести барем о њеним даљим плановима или корацима. Иако је и у тим непријатним околностима прихваћена иницијатива за разговор са студентима у блокади, проф. Љ. Михаић је обавештена о десеточланом саставу Радне групе за разговор са студентима о статусним питањима, што јој је раније и најављено. Због деликатности ситуације, проф. Михаић је молила да се не мења састав групе на овом првом састанку, на шта је декан одговорио да састанку може присуствовати свако из претходне радне групе, тим пре што студенти модерирају овај састанак. Том приликом је наглашено да је претходна група имала проблем у функционисању, јер неке колеге нису успеле да се прилагоде задацима и циљевима Групе. Састанак са студентима је одржан 23. јула, на којем је осим о статусним питањима речи било и о организацији испита у згради Факултета. Тада је декан истакао да Факултет нема алтернативу и да се испити морају одржати у згради.

Пред сам завршетак електронске седнице ННВ 30. јула, декан се поново обратио проф. Љ. Михаић са идејом да се обнове разговори са студентима у блокади, који би требало да буду искрени и продуктивни. Тада је наглашено да би евентуални договор подразумевао да се испити одржавају у згради Факултета, али да студенти у блокади не морају да је напуштају. Одговор проф. Михаић да јој треба неко време да размисли добијен је сутрадан, 31. јула.

Првог августа декан је добио имејл од проф. Михаић у којем наводи 5 тачака, међу којима се истичу две: прва, по којој би требало поново активирати стару радну групу; и друга, која подразумева да декан не учествује у разговорима, јер студенти немају поверења у Деканат, премда би радна група слала декану извештај и не би доносила у име декана никакве одлуке. У одговору сам нагласио да сам у начелу сагласан, али да не могу опозвати формирање нове радне групе, тим пре што и ја морам имати поверење у оне који наступају у име установе. Проф. Михаић није желела да учествује у раду ове новоформиране радне групе, те је стога понуђен алтернативни модел, по формули **Радна група + по један члан са сваког одсека који нема представника у њој**. Проф. Михаић је ипак инсистирала да то остане састав *Радне групе за разговоре о модалитетима надокнаде наставе*.

На ово сам 2. августа 2025. године одговорио:

Поштована проф. Михаић,

Заиста нема смисла преговарати о формату групе која треба да разговара са студентима.

Имате моју сагласност и молбу да пренесете студентима моју спремност за разговор, али уз пуно уважавање саговорника.

Што се тиче тензија, нису ни студенти без доприноса, па их не бих безрезервно штитио. Велика група за разговоре, и са наше и са њихове стране, лако губи фокус, а то је често био случај. Мислим да је најбоље да представници студената и представници управе седну за сто. То и јесте била моја идеја. А у тој новој групи су заиста наставници различитих ставова.

Мислим да је у овом тренутку веома важно да им се пренесе да простора за договор има, што би значило да се испити одржавају у згради, а студенти у блокади своје активности настављају у просторијама које су слободне и у време када нема испита. Мислим да нема много смисла ни да се више спава у згради, посебно ако би имали слободан приступ. Све по договору. Остало су, мислим, финесе. Видим да и на другим факултетима, посебно београдским, развој догађаја иде у том правцу. А и сами студенти већ јавно говоре да овај модел блокада нема више ефекта, само се прави већа штета.

Захваљујем Вам на посвећености да се проблеми решавају уз договор и разумевање. И остајемо у контакту.

Проф. Михаић се сагласила да је најбоље да имамо директну комуникацију, док сам јој у одговору пренео наду да надаље на њену помоћ могу рачунати.

Састанак са колегицама Љ. Михаић и Т. Ђурин имао сам у два наврата након уласка у зграду Факултета 26. августа, а то је било 27. и 30. августа. То су били неформални састанци, јер су колегице долазиле у своје име, на којима ми је предочено да би из моралних разлога најбоље било да поднесем оставку, да је услов за било какве разговоре да полиција тренутно напусти Факултет и да ћу за све евентуалне последице једино ја бити одговоран. Никакав закључак није постигнут, што и не чуди, али сам им рекао да ће о моме мандату одлучивати Савет, да је у околностима свакодневне опсаде зграде и покушаја провале нереално очекивати да се опозове полиција. Такође, пренео сам да очекујем да студенти јавно позову зборове и политичке активисте да се разиђу испред Факултета и да се јавно обавежу да неће проваљивати са Правног факултета. Колегице су изнеле сумњу да је такав договор могућ, али су ми јасно најавиле да се тог 27. августа може очекивати нешто лоше испред Факултета, што ме је помало оставило затеченим, јер ми је деловало да имају информације које до мене нису још стигле.

Међутим, већ 1. септембра је председник Савета проф. Марко Шкорић иницирао формирање групе за посредовање, у чијем би саставу били проф. Љ. Михаић, проф. С. Зукловић, проф. Ж. Милановић и проф. Р. Ераковић. Пристао сам да се таква група формира, уз напомену да платформа за разговоре треба да је следећа:

- Јавно обећање студената да неће насилно упадати на FF и опет га блокирати;
- Јавни позив да се зборови и остали више не skupљају испред FF и прете насилним упадом (тек tada може полиција из зграде);
- Могу рачунати на коришћење неколико просторија у складу са радним временом и распоредом;
- Опозваћу дисциплинске мере;
- Нећу затезати око miroвања године.

Коментар:

Пoliciju опозвати када се физички насрће на зграду и ljуде у njoj, то није рационално решење. Јасно је свима.

Одговор од проф. Љ. Михаић је стигао сутрадан, 2. септембра, у којем нас је обавестила да су прилике за договор пропуштене, уз констатацију: "Отуда су пропустити овај предлог dogovora".

На основу целокупне хронологије рада Радне групе и комуникације са њеном координаторком, јасно је да су постојале суштински различите полазне позиције. Пословодство Факултета доследно је заступало став да је неопходно у разумним временским оквирима пронаћи функционално и одрживо решење за наставни процес, које не би било на штету студената у блокади. Насупрот томе, део чланова Радне групе заговарао је приступ који је подразумевао одлагање доношења одлука, што је значајно отежавало постизање договора и стварало утисак да се надокнада наставе и испитних рокова може померити до јесени. Посебно је проблематичан био предлог да се зимски семестар оконча у јуну, а летњи започне у септембру, јер такав модел није имао реално академско, организационо ни нормативно упориште, нити је могао обезбедити стабилно функционисање Факултета. Пословодство је стога оценило да би прихватање оваквог предлога довело до озбиљних поремећаја у академском календару и додатне неизвесности за све студенте.

Приступ координаторке Радне групе карактерисало је инсистирање на компромису, али без упућивања конкретних предлога студентима о ублажавању или прекиду блокаде. Директна последица оваквог става било је продужавање блокаде са свим њеним импликацијама на

редован рад Факултета. Штавише, упорно инсистирање на оживљавању нефункционалне Радне групе, која је лако губила фокус и демагошки се усмеравала на политичко-идеолошка питања, говори томе у прилог. Коначно, одлука да не учествује у преговарачкој групи коју је предложио председник Савета, у кључном тренутку за Факултет, на шта је свакако имала право, опет је илустрација за то да је проф. Љ. Михаић подредила личним принципима објективне потребе установе. У овом данашњем контексту боље разумемо жељу проф. Љ. Михаић да се наметне као неко ко решава конфликте и проблеме. Али се кроз историју случаја Радне групе показало да то није било могуће јер је требало само од једне стране издејствовати бесконачно попуштање, уступке и даље понижавање. А то није добра основа за компромис и сарадњу. Све под изговором недостатка поверења, што је постао кључни аргумент за игнорисање реалности - блокаде су постале неодрживе.

5. Случај др Јелене Клеут и медијске манипулације

Када је реч о ситуацији поводом избора у звање др Јелене Клеут, информације о овом случају које су доспеле до јавности путем медија, у чему су учествовали и поједини чланови Наставно-научног већа и запослени на Факултету, у многоме су погрешно протумачене или просто - нетачне. Покретање поступка за избор у звање др Јелене Клеут, као и целокупан ток овог поступка који се одвијао на Факултету, протекло је без икаквих процедуралних или суштинских проблема; реферат у ком се др Јелена Клеут предлаже за избор у звање редовног професора усвојен је већином гласова на Изборном већу Факултета. Након тога, исти реферат усвојен је и на Стручном већу за хуманистичке науке Универзитета у Новом Саду. На седници Сената УНС 20. новембра 2025. године, на којој се већало о поменутом реферату, по овлашћењу декана присуствовала је продеканица Ивана Иванић, која је заступала став Факултета у складу са одлуком Изборног већа, аргументовала у прилог усвајања реферата и гласала за усвајање истог. Будући да реферат није усвојен на овој седници Сената, те како је др Јелена Клеут упутила жалбу на такву одлуку Сената, о предметној жалби већало се на седници Сената у проширеном саставу 15. јануара 2026. године. На седници Сената у проширеном саставу по овлашћењу декана присуствовала је продеканица Уна Поповић, која је такође заступала став Факултета у складу са одлуком Изборног већа, аргументовала у прилог усвајања реферата и гласала за усвајање истог. Сенат у проширеном саставу већином гласова је одбацио жалбу др Јелене Клеут, чиме је ефективно окончан процес њеног избора у звање, и чиме је престао да постоји правни основ за продужење њеног уговора (тј. анекса). Додатно, статус публикације због које је др Клеут оспорено право на избор у звање редовног професора (монографија категорије М42), привукао је и пажњу јавности, те се тако у медијима појавио текст проф. Слободана Антонића у коме се наводе бројни недостаци публикације који оправдавају потребу да се мишљење о њеној категоризацији затражи од надлежног матичног одбора ([линк 9](#)).

Декан није прекршио ниједан законски акт када је делегирао продеканице на седницу Сената 20. новембра 2025. и седницу Сената у проширеном саставу 15. јануара 2026, јер према Статуту (члан 10) декана у његовом одсуству замењује продекан кога он писмено овласти у складу са обимом добијених овлашћења. Декан одлуком може пренети поједина овлашћења на друго лице.

Накнадне оптужбе потписника Предлога за разрешење, појединих чланова Наставно-научног већа и појединих запослених да је пословодство Факултета могло да утиче на другачији исход на седницама Сената, односно Сената у проширеном саставу; да је пословодство пропустило прилику да суштински и правно помогне др Јелени Клеут да оствари своја права; да је пословодство свесно и намерно опструирало избор др Јелене Клеут у звање редовног професора и слично, представљају свесну манипулацију чињеницама и њихово лажно представљање. О томе између осталог сведочи Саопштење за јавност објављено 20. јануара 2026. године на сајту Факултета, у коме се јасно наводи поступање представника Факултета на

седницама Сената, односно Сената у проширеном саставу, те се упозорава на медијске манипулације наведеним догађајима.

Упркос овом и многим другим случајевима обраћања декана и деканата како широј јавности, путем медија, тако и запосленима и студентима, тачне информације о наведеним догађајима и правним могућностима Факултета да подржи повратак др Јелене Клеут на радно место наставника Факултета су системски игнорисане, занемариване и погрешно представљане. Штавише, у више наврата поједини запослени на Факултету, укључујући ту и поједине чланове НН већа и потписнике Предлога за разрешење, доприносили су стварању лажне слике о догађајима сопственим изјавама за медије и јавним наступима, чиме су ефективно нанели штету угледу Факултета и директно утицали на стварање све већих тензија. У том смислу, чланови Сената у проширеном саставу - Гордана Штасни и продеканица Уна Поповић, као и сам декан, били су изложени јавном линчу, укључујући ту и директно таргетирање, попут објављивања њихових фотографија и имена на плакатима облепљеним по јавним градским површинама. Потписнице Предлога за разрешење ни у једном тренутку нису реаговале осудом на наведено, нити су ове чињенице поменуле у самом Предлогу за разрешење. Штавише, неке од потписница Предлога директно су учествовале у блокади Деканата 19. јануара, којом приликом је продеканима на више сати онемогућен излаз из канцеларије, односно долазак на радно место, а што је директно кршење како Устава РС (члан 39), тако и одредаба Кривичног законика (члан 132 став 1). С обзиром на то да је ова нелегитимна акција интензивно пропраћена у медијима, у јавности је потпуно неосновано пласирана информација да је Деканат ФФУНС одговоран за одлуке коју су имале за последицу уручивање решења о прекиду радног односа др Јелени Клеут.

На самом крају треба навести делове из Одлуке Основног суда у Новом Саду које се нису могле чути у јавности, а које у одлучујућој мери осветљавају цео случај. Прво, у јавности је намерно створен утисак да је декан саставио Одговор на захтев Суда да се Факултет одреди о привременој мери: одговор је сачинио правни заступник Факултета водећи рачуна о правном положају установе, која се у тужби терети за незаконито поступање. Друго, у одговору на захтев Суда о привременој мери Факултет је доставио податке о формалноправним и процедуралним околностима које су довеле до решења о престанку радног односа др Јелене Клеут. Прихватањем предлога о одређивању привремене Факултет би суштински признао да је поступио незаконито. Треће, у одлуци Суда наведене су следеће чињенице: надлежност суда није да распоређује запослене на тачно одређено радно место; суд не може да наложи закључење новог уговора о раду; тужиља у овој фази поступка није доказала да јој је онемогућено право на рад незаконитим поступањем туженог, тј. Факултета; коначно, тужиљи је истекао рок на који је био заснован радни однос, што је још један од разлога што нема основа за изрицање привремене мере. И да додамо, у свом одговору Факултет је недвосмислено истакао да је одлуком Изборног већа да се распише конкурс за једног наставника за ужу научну област Комуникологија показана потреба за овим наставним и научним профилем. Уосталом, иако није страна у поступку, Факултет је проследио Управном суду ургенцију за изрицање привремене мере.

Нарочито забрињава чињеница да је проф. др Смиљана Милинков, шеф Одсека за медијске студије, изнела оптужбе на рачун проф. др Иване Иванић да је гласала против др Јелене Клеут, уз тврдњу да поседује снимак седнице Сената, иако такви снимци нису јавно доступни нити се могу прибавити без формалног одобрења надлежних органа. Како Универзитету није упућен формални захтев за достављање снимка, постоји основана сумња у законитост прибављања и располагања наведеним материјалом. На директно постављено питање на седници НН већа о начину прибављања тог материјала, именована није дала образложење, већ је одбила да одговори.

Све наведено води закључку да се селективним избором информација и њиховим даљим пласирањем у јавности свај поступак користи у сврхе вођења медијског рата и стварања искривљене слике о улози појединих актера у овом случају.

6. Закључна реч

Поднесени Предлог за разрешење проф. Миливоја Алановића са места декана Филозофског факултета у Новом Саду је неоснован у свим наведеним тачкама и свим изнесеним примедбама. Сажето образложење неоснованости сваке од тачака је следеће.

1) Примедбе о кршењу преузетих обавеза из Закона и Статута Факултета

Примедба о непотпуном и неблаговременом обавештавању запослених о свом раду и пословању Факултета је неоснована, нетачна и малициозна. Како је јасно показано у претходним наводима, декан је континуирано, постојано и јасно извештавао све чланове Факултета - укључујући ту све запослене (путем имејл преписке, обавештења и састанака запослених), чланове НН већа (путем имејл преписке, састанака, информација декана и продекана на седницама НН већа), као и чланове Савета (путем имејл преписке, састанака и извештаја поднесених Савету); како о сопственом раду тако и о општем функционисању Факултета. Извештаји и информације декана су у случају сваке од седница НН већа и Савета Факултета усвојени. Све релевантне информације су постављане на сајт Факултета, а обавештења су, по потреби, прослеђивана и са е-адреса Деканата, секретара Факултета, шефова Рачуноводства и Студентске службе итд.

Посебно је неоснована оптужба да је поступање декана довело до непримерене комуникације између запослених. У овом погледу јасно је да поступање било ког појединца, био он и декан, не овлашћује било ког другог појединца на непримерену комуникацију, нити било који појединац има право да за сопствене поступке терети другог појединца, укључујући ту и декана. Од стране декана и продекана проф. др Дејана Пајића у комуникацији са запосленима није било, нити ће икада бити, икаквих претњи, увреда и сличних елемената непримерене комуникације, те се у том смислу не може сматрати да је било какво поступање те врсте било иницирано или подстакнуто од стране декана или продекана Пајића.

У истом духу је малициозна и неистинита изнесена тврдња да су декан и продекан Пајић "стварали атмосферу опште несигурности за све запослене". Ова тврдња је надасве цинична, када се има у виду да је неформална група студенти у блокади месецима онемогућавала рад Факултета, са истог по сопственом нахођењу одстрањивала поједине запослене кршећи њихова Уставом и законом гарантована права (укључујући ту и декана и продекана), што је довело и до егзистенцијалне угрожености запослених због смањења исплаћиваних зарада и слично. Штавише, поступање ове неформалне групе уживало је отворену подршку потписника Предлога за разрешење, те се у том погледу јасно види да је "атмосфера опште несигурности за све запослене" била последица и њиховог деловања, или бар имплицитног непоступања у складу са преузетим обавезама као шефова одсека и чланова НН већа.

Када је реч о комуникацији са неформалном групом студената у блокади, претходни опис догађаја и докази показују да је истина сасвим другачија од онога што се у Предлогу за разрешење саопштава. У ситуацији у којој ова неформална група комуницира искључиво кроз захтеве за које се очекује да буду апсолутно, беспоговорно и моментално испуњени, а који у највећем броју случајева немају никакво правно утемељење - већ, напротив, имплицирају кршење релевантних закона, Статута Факултета и других правних аката - комуникација и позиви на разговор од стране декана се могу сматрати само благонаклоним. Низ покушаја од стране декана да се са студентима у блокади разговара и низ предлога да се дође до решења акутних питања, решења која би била прихватљива обема странама, изричито су одбијани и одбацивани; укључујући ту и два случаја када је на пленуму било изгласано одржавање испита у просторијама Факултета, да би одмах затим те одлуке биле повучене. Посредничка комуникација, у којој су учествовале и потписнице Предлога за разрешење, постојано је

коришћена како би се право одлучивања, које је законом и Статутом поверено декану, истом одузело и посредно пренело на неформалне и неверификоване паралелне органе.

Многи наставници су се током наведеног периода били изложени притисцима, а њихова основна људска и професионална права била су озбиљно угрожена. Запослени који нису безрезервно подржавали студенте у блокади били су јавно прозивани и таргетирани, етикетирани погрдним називима (нпр. „ћаци“), укључујући и јавне иступе и објаве повезане са тзв. Слободним универзитетом. Такво поступање створило је атмосферу притиска, стигматизације и професионалне несигурности, неспојиву са принципима академске слободе и институционалног интегритета. Наставници су били изложени притисцима и уценама ради потписивања различитих петиција и гласања за смену декана и ректора, уз упућивање претњи отказом уколико одбију, што представља недопустив облик притиска и нарушавање слободе професионалног изјашњавања.

Нетачне су и малициозне тврдње да је декан онемогућио рад Деканског колегијума, као и да је поступак декана да се у децембру 2024. године, а након проглашења блокаде Факултета, пређе на онлајн наставу “проузроковао потпуну блокаду Факултета, што је онемогућило и рад факултетских служби, од којих су неке од виталног значаја за безбедност лица која бораве у згради Факултета, као и за имовину Факултета”. Као што је добро познато, блокаду Факултета су спроводили студенти у блокади - а не декан Факултета. Тотална блокада Факултета је проглашена одмах по уласку групе студената у зграду, дакле 2. децембра 2024. Стога се све нежељене последице блокаде, укључујући ту и тоталну блокаду Факултета, морају адресирати неформалној групи студенти у блокади - а не декану Факултета.

Блокаде факултета су незаконите и довеле су до кршења многих законом и уставом гарантованих права студената и запослених. За разлику од тога, по Закону о високом образовању и Статуту Филозофског факултета, декан има право и обавезу да обезбеди несметано функционисање Факултета, што је у случају организовања онлајн наставе и учињено. Незадовољство било које неформалне групе одлукама декана, укључујући ту и студенте у блокади, није оправдање за тоталну блокаду Факултета, што се у наводима Предлога за разрешење отворено имплицира. Дакле, на делу је извртање чињеница у ком се блокада Факултета поставља као оправдано и легитимно стање, а законом и Статутом прописано деловање декана се третира као прекршај.

Конечно, као једино одговорно лице за функционисање Факултета, декан самостално доноси одлуке у оквиру својих надлежности - и то чини утолико пре ако се ради о кризним ситуацијама, како наводе потписници Предлога за разрешење. У којој мери су управо одлуке пленума студената у блокади угрожавале рад Факултета доказује следеће: студенти у блокади су рад Студентске службе од самог почетка блокаде ограничили на један, а осталим службама на три дана; у неколико наврата су проглашавали потпуну забрану уласка запосленима у зграду; неким запосленима је трајно забрањен улазак у зграду; више пута су искључивали струју у разводним ормарима, чиме су непосредно довели у опасност своје животе и опрему Факултета; од 9. јуна су забранили улазак декану и продеканима у зграду, чиме су их на директан начин ометали у извршењу својих редовних радних обавеза; онемогућили су одржавање пријемног испита у згради Факултета, што је, нема сумње, негативно утицало на резултате уписа у првом конкурсном року итд. Напокон, чињеница да је и поред блокаде Факултет све своје правно-административне и финансијске обавезе, према запосленима, оснивачу и трећим лицима, редовно измиривао доказује да је декан одговорно поступао вршећи своју дужност. С друге стране, група студената која је блокирала Факултет и тим чином ограничавала приступ запосленима својим радним местима себе је учинила директно одговорним за имовину Факултета и сопствену безбедност у згради, о чему их је декан у писаној форми обавестио одмах по проглашењу блокаде.

Једнако извртање чињеница је на делу и када потписници Предлога за разрешење тврде да “Због одбијања декана да дозволи Радној групи да настави свој рад, комуникација са студентима је прекинута и договор о одржавању испита није постигнут, што је на крају довело и до позивања полиције и насиља испред зграде Филозофског факултета и у кампусу Универзитета у Новом Саду”. Судаћи према овом наводу, полиција је позвана стога што декан није дозволио даљи рад Радне групе - а не стога што је група студената насилно провалила у просторије студентске службе Факултета, отворено угрожавајући безбедност лица присутних у згради и имовину Факултета. Исти навод имплицира да су студенти у блокади имали право, било које врсте, да на било који начин условљавају одражавање испита и наставе на Факултету, те да у том смислу иста група има право на насилни упад у просторије Факултета уколико није задовољна одлукама декана или било ког органа Факултета. Све наведено је, наравно, нетачно и дубоко проблематично.

Осим тога, из раније наведене хронологије догађаја видљиво је да декан није забранио рад Радној групи, већ је именовао нову радну групу, која је требало да се бави статусним питањима, јер је Радна група за разговор о модалитетима надокнаде наставе 9. јуна 2025. суштински свој мандат окончала. Из наведеног произилази логичан закључак да је навод подносилаца Предлога за разрешење противан стварном чињеничном стању, јер служи прикривању општепознате чињенице, о којој је било речи напред, а то је да студенти у блокади нису имали намеру да дозволе одржавање испита у згради, као што нису имали намеру ни да се сагласе са Планом надокнаде наставе, о чему су послали обавештење свим запосленима 4. јуна 2025, упркос томе што је у разговорима са студентима у блокади посредовала Радна група, која је била по вољи и мери подносилаца Предлога и за коју подносиоци Предлога сматрају да би имала успеха у даљем раду. То је, наравно, могуће, под условом да су сами чланови Радне групе били мотивисани да се решење постигне. Нажалост, записници са одржаних састанака говоре супротно.

Оптужба да је декан занемарио своје обавезе “напустивши дужност декана у кризном тренутку” такође је доказ непознавања основних правила и начина пословођења Факултета. Пре свега, декан није напустио своју дужност, а још мање је то учинио у кризном тренутку; декан не напушта своју дужност одласком на пут. Друго, декан је у сагласности са свим правилима и прописима овластио продеканице Иванић и Поповић да заступају став Факултета на седници Сената, односно Сената у проширеном саставу, што су именоване и учиниле. Овлашћивање продекана да заступају Факултет у различитим универзитетским, али и другим телима није никакав преседан, нити представља било какав прекршај.

Уз то, још једном треба нагласити да је декану и продеканима 9. јуна 2025. забрањен улазак на Факултет, што је трајало све до 26. августа 2025, а што се не може другачије третирати него као спречавање одговорног лица у обављању службене дужности, што је кривично дело. И ова чињеница, у низу других, доказује да су одлуке студената у блокади често биле такве да су стварале велике организационе проблеме у раду установе.

2) Примедбе о повреди угледа Факултета

Потписници Предлога за разрешење под овом тачком наводе следеће: “Позвавши полицију у два наврата, 26. августа 2025. године и 21. јануара 2026. и омогућивши полицији да у згради Факултета борави у продуженом трајању (26. август - 8. септембар 2025), декан је прекорачио границе својих овлашћења, јер полицију није позвао да би спречио стварно насиље или непосредну опасност, већ да би угушио право на протест и застрашио неистомишљенике”.

Пре свега, позивом полицији декан није прекорачио границе својих овлашћења ни у једном од наведених случајева. Према одредбама Закона о високом образовању РС (члан 8 став 1) декан факултета је у обавези да у просторије факултета позове полицију уколико постоји опасност повреде безбедности лица присутних на факултету или уништавања факултетске, то

јест државне имовине. У оба случаја када је полиција била позвана у просторије Филозофског факултета, безбедност лица и имовине већ је била угрожена, или је било сасвим изгледно и очигледно да ће се то десити. Дана 26. августа факултетска имовина је већ била оштећена а безбедност присутних, према њиховим сопственим изјавама, директно угрожена, услед чега је полиција и позвана. Продужени боравак полиције у просторијама Факултета у том периоду директна је последица свакодневних покушаја студената и других лица да преко Правног факултета и преко подрумских просторија поново насилно уђу у зграду Факултета. Исто важи и за у то време свакодневно окупљање грађана и демонстраната испред зграде Факултета, при чему је долазило и до отворених сукоба окупљених са полицијом, а тиме и очигледне угрожености безбедности лица присутних у самој згради. Коначно, студентском објавом 1. септембра 2025. да ће се велики протест одржати 5. септембра у кампусу УНС, а потенцијално и испред самог Факултета, на којем се очекивало, према проценама појединих потписника Предлога, да ће доћи "пола Србије", оправдана је безбедносна процена о неопходности боравка полиције у згради Факултета, што је ток протеста на сам дан окупљања и потврдио.

Када је реч о доласку полиције на Факултет 21. јануара 2026, декан се четири пута обратио присутнима, којих је било око 150, од чега су више од половине чинили грађани, политички активисти и запослени на другим факултетима, како би их замолио да ослободе хол зграде, прекину блокаду и омогуће нормално функционисање Факултета. Све присутне, нарочито студенте и запослене, обавестио је да напусте Факултет, како би се спречили потенцијални инциденти. Инциденти су се могли очекивати јер су студенти преко друштвених мрежа упућивали позиве грађанима да им се придруже у што већем броју, што показује да је протест добијао јасна политичка обележја; Закон о високом образовању (члан 43 став 10) стриктно забрањује било какво политичко деловање на високошколским установама. Декан је присутне обавестио и о томе да Факултет нема никакве правне могућности да др Јелену Клеут задржи у радном односу, с обзиром на то да је одлука о стицању звања наставника искључиво у надлежности Сената Универзитета. Такође, у сваком од обраћања, декан је позивао присутну др Јелену Клеут да апелом на окупљене помогне смиривању тензија, што се није десило. Тек након што тај позив и претходне молбе декана нису прихваћене, а због могућности ескалације, око 15.20 часова полиција је позвана као крајња мера ради заштите безбедности лица и институције.

Отворена оптужба потписника Предлога о разрешењу да декан није позвао полицију да би спречио насиље и опасност од насиља, већ да би застрашио неистомишљенике и спречио право на протест, оповргнута је чињеницама - низом ситуација у којима су се протести одвијали испред и унутар зграде Факултета, без било каквог ометања тих протеста или позивања полиције. Први протест је одржан 21. новембра 2025, када је група студената исказала незадовољство због услова за упис у наредну школску годину; други једночасовни протест је одржан 2. децембра 2025, када су студенти обележили годишњицу почетка блокаде Факултета; трећи протест је одржан 19. јануара 2026. године, а поводом одлуке Сената у проширеном саставу да се одбаци жалба др Јелене Клеут.

Штавише, дана 19. јануара 2026. године група студената и наставника, међу којима су били и поједини потписници Предлога за разрешење, блокирала је просторије деканата, у којима су се у том тренутку налазили продеканица Ивана Иванић и продекан Стефан Нинковић, неколико сати их онемогућавајући да се слободно крећу, што је противно како Уставу РС тако и одредбама Кривичног законика РС (члан 132 став 1). Упркос јасно израженој вољи именованих, као и других запослених на Факултету, да се блокада уклони и омогући слободно кретање студената и запослених, наведено није учињено све до доласка декана.

Такође, у овом случају, као и у низу других случајева - попут обележавања годишњице од почетка блокада 2. децембра 2025 - окупљени студенти и грађани ометали су процес наставе и редовно функционисање Факултета, правећи буку и позивајући друге присутне на Факултету да обуставе наставу. Све наведено представља тешке прекршаје дефинисане Правилником о

дисциплинској одговорности студената (члан 5 став 1 тачка 10 и тачка 12). Исти Правилник као тешку повреду дефинише и онемогућавање запосленог или студента у извршавању њихових права и обавеза (члан 5 став 1 тачка 12), као и одбијање или непоступање по изричитом упутству овлашћеног лица на Факултету или органа Факултета у вези са правилима рада или коришћењем имовине Факултета (члан 5 став 1 тачка 13). Ни у једном од ових случајева полиција није позвана на Факултет, нити је било спречавања права на протест или “заstraшивања неистомишљеника”; напротив, пословодство Факултета је показало стрпљење и добру вољу да се разговором кроз међусобно разумевање реше сви евентуални проблеми.

Навод да је декан позвао полицију да би застрашио неистомишљенике указује на прави мотив Предлога за разрешење, а то је неслагање са декановим ставом према блокади Факултета, а не на процени законитости и примерености конкретног поступања. И још један корак даље, став потписница Предлога за разрешење да је потез декана усмерен према “неистомишљеницима” цео догађај смешта у политички контекст, што у суштини осветљава позадину свих дешавања на Факултету од почетка блокаде.

Даље, потписнице Предлога за разрешење јасно наводе да су током боравка полиције у згради у периоду август-септембар 2025. године колегинице Љиљана Михаић и Татјана Ђурин декану “указале на могућност ескалације насиља”, те да су у накнадном разговору “наставиле да му указују на опасност од боравка полиције у згради Факултета”. Оба навода јасно показују да је опасност од ескалације насиља била реална, и штавише очекивана - до те мере да су колегинице о истом биле обавештене и да су на такву ескалацију упозоравале декана. Самим тим, јасно је да су и потписнице Предлога за разрешење свесне да је полиција у згради боравила стога што је постојала реална опасност од насиља и уништавања факултетске имовине. Ипак, остаје нејасно шта су колегинице Михаић и Ђурин предузеле код “друге” стране да до ескалације не дође, ако су ишта предузеле, или су и тада, као и сада, биле решене да сву одговорност за сва дешавања на протестима испред зграде Факултета и у кампусу припишу декану.

И не само то: на протестном окупљању 5. 9. 2025. године, пре покушаја паљења зграде Факултета, поновних покушаја насилног упада у зграду са стране Правног факултета и кроз подрумске просторије, те сукоба између окупљених грађана и полиције испред зграде Факултета, доц. др Невена Јевтић, која је и једна од потписница Предлога за разрешење, у јавном говору директно је таргетирала декана речима: “Декан Миливој Алановић држи Факултет под полицијском окупацијом јер каже да се не осећа безбедно, док наше студенте по улицама јури и пендречи полиција под пуном опремом. Он се не осећа безбедно. Ово је наша земља, наши факултети и наши студенти, бранићемо их до краја”. Уз наведени позив на обрачун присутних са деканом, након чега је убрзо уследио напад демонстраната на зграду Факултета, Н. Јевтић је окупљенима саопштила и следеће: “*Да се не осврћу преко рамена и не питају хоће ли их напасти маскирани батинаши, униформисана лица која би требало да их бране, па и поједини професори који су или заборавили или нису ни знали да је основна дужност професора да буде уз студента и њака, па и онда када се пође на стрељање. Посебно када се пође на стрељање*” ([линк 10](#)). Овакво непосредно јавно иступање није имало за циљ, а ни за последицу, било какво смиривање тензија нити конструктивно решавање кризне ситуације. Напротив, иако члан НН већа и заменик шефа одсека, Н. Јевтић деловала је подстрекивањем окупљених лица на насилно поступање управо према декану, али и према другим лицима тада присутним у просторијама Факултета. Остаје нејасно како је након таквих поступака могуће тврдити да реална опасност по безбедност лица на Факултету и имовине Факултета није постојала.

Друго, инсинуација која је такође изнесена у Предлогу за разрешење - да је боравак полиције у згради био разлог насиљу и ескалацији насиља, вишеструко је проблематична. Прво, насиље и последична опасност по безбедност запослених присутних лица и факултетску имовину десиле су се пре позива полицији и пре било каквог боравка полиције у згради Факултета. Као што је наведено и доказано, декан је 26. августа позвао полицију након насилног и неовлашћеног упада студената у зграду Факултета, уз оштећење факултетске имовине. Самим

тим, питање одговорности за насиље је у Предлогу за разрешење погрешно адресирано. Даље, импликација да постоји било какво оправдање насиља над деканом, запосленима или студентима присутним у згради Факултета, укључујући ту и боравак полиције у просторијама Факултета, је срамно и уводи врло опасан преседан - нормализацију насиља према "неистомишљеницима".

Нетачан је и навод потписника Предлога о разрешењу да су студенти и окупљени грађани на протесту 21. јануара 2026. године "од декана тражили да Филозофски факултет јавно подржи проф. др Јелену Клеут и да укаже на незаконитост одлуке Сената". Прво, захтев окупљених на овом протесту је био изричит да се др Јелена Клеут продужи радни однос, на лицу места, за шта Факултет није имао никаквих правних могућности и основа, о чему је декан више пута информисао окупљене - као што је то учинио и приликом разговора са студентима 19. јануара, након блокирања просторија деканата. Када је реч о јавној подршци колегиници Клеут, Филозофски факултет је наведено учинио у више наврата, укључујући ту и седнице Сената, односно Сената у проширеном саставу, као и саопштења на сајту Факултета, јавна гостовања декана у медијима и слично. Коначно, о евентуалној незаконитости одлуке Сената Филозофски факултет није у позицији да одлучује, јер одлука ове врсте спада у искључиву ингеренцију надлежног суда. Као одговорна институција, Филозофски факултет није у прилици да у јавним иступањима својих представника износи произвољне тврдње, које би, у коначници, могле да нашкоде правним поступцима које је покренула др Јелена Клеут. Коначно, Решењем Управног суда изричито је саопштено да Филозофски факултет није страна у спору.

Када је реч о оптужбама да је декан нарушио аутономију универзитета, треба нагласити следеће. Закон о високом образовању (члан 6), дефинише аутономију универзитета на следећи начин: 1) право на утврђивање студијских програма; 2) право на утврђивање правила студирања и услова уписа студената; 3) право на уређење унутрашње организације; 4) право на доношење статута и избор органа управљања и других органа, у складу са овим законом; 5) право на избор наставника и сарадника; 6) право на издавање јавних исправа; 7) право на располагање финансијским средствима, у складу са овим законом; 8) право на коришћење имовине, у складу са законом; 9) право на одлучивање о прихватању пројеката и међународној сарадњи. Као што се јасно може видети, позивањем полиције да реагује у ситуацијама насиља и оштећења факултетске имовине, те угрожавања безбедности запослених и студената, декан није прекршио ни једну од наведених одредби.

Штавише, Закон о високом образовању (члан 8) дефинише неповредивост академског простора на следећи начин: "Простор високошколске установе неповредив је и у њега не могу улазити припадници органа надлежног за унутрашње послове без дозволе надлежног органа те установе, осим у случају угрожавања опште сигурности, живота, телесног интегритета, здравља или имовине. У академском простору не могу се организовати активности које нису повезане са делатношћу одговарајуће високошколске установе, осим уз њену дозволу."

Сходно наведеном, очигледно је да је декан у оба случаја позивања полиције у просторије Факултета деловао управо у складу са чланом Закона о високом образовању који дефинише неповредивост академског простора, уз напомену да је у оба наведена случаја испуњен и други услов који искључује потребу за претходним прибављањем сагласности декана за интервенцију полиције. Самим тим, декан својим поступањем није могао да наруши углед Факултета у јавности - изузев уколико потписнице Предлога за разрешење не сматрају да је законито поступање једнако рушењу угледа институције. Управо супротно, углед Факултета нарушен је постојаним инсистирањем на томе да Факултет послује незаконито, што обухвата и све покушаје да се блокира и оштруише рад Факултета.

Из свега наведеног, очигледно је да је Предлог за разрешење проф. др Миливоја Алановића са места декана Филозофског факултета у Новом Саду неоснован и незаконит, будући да се темељи на неоснованим оптужбама, манипулативном поступању и злоупотреби

процедура. Предлог за разрешење не садржи јасно утврђене и доказима поткрепљене чињенице којима би се утврдило незаконито поступање декана, нити је Предлог тачан у било којој од тачака и навода који се узимају за основ предлога разрешења. Уместо тога, у Предлогу за разрешење износи се низ неистина и тенденциозних тумачења, уз постојано и системско прикривање непосредног деловања потписника Предлога за разрешење у виду иницирања, активног учествовања и подстрекивања опструкције рада декана, Деканата и Факултета у целини, противно закону и Статуту ФФУНС.

У Новом Саду, 18. 2. 2026. године,

Декан Филозофског факултета УНС
проф. др Миливој Алановић

